

בבית המשפט השלום

בתל אביב - יפו

ת.א. _____

התובע:

ישראל זיו, ת.ז. 054905377

מרחוב האלה 40, הר אדר 9083600.

באמצעות ב"כ עו"ד משה כאהן ו/או אחרים

ממשרד משה כאהן – עורכי דין

כתובת להמצאה: ויצמן 2, תל אביב 6423902

טל' 03-6914775; פקס' 03-6914706

-נגד-

הנתבע:

שין דוד יהושע, ת.ז. 302324777.

מרחוב בר כוכבא 270, דירה 7, דימונה

טלפון: 077-9525878, טלפון נייד: 054-5355973

מהות התביעה: כספית, הוצאת לשון הרע.

סכום התביעה: 750,000 ש"ח.

כתב תביעה

פרק א': פתח דבר

"טוב שם, משמן טוב; ויום המות, מיום הולדו" (קהלת, פרק ז', פסוק א').

1. עניינה של תובענה זו, הינו בהשתלחותו חסרת הרכן של הנתבע בתובע, במסגרות שונות ברשת האינטרנט, בסדרה של לא פחות מעשרה פרסומים משמיצים, תוך האשמתו בהאשמות שווא וכינויו בכינויים מבזים.
2. הכינויים המבזים בהם כינה הנתבע את התובע, כללו בין היתר את הכינויים: "גזען", "גזען על", "מלבין פשעי מלחמה" ו- "מנהיג כנפיה" (בתרגום מאנגלית). האשמות השווא, הנרמזות והישירות, בהן האשים הנתבע את התובע חמורות לא פחות וביניהן, בין היתר: "הלבנת פשעי מלחמה", "ניצול עליונות הגזע הלבן" ו-"טיהור אתני".
3. כפי שיפורט להלן, לא יכולה להיות מחלוקת כי כל מטרתם של הפרסומים המשמיצים הינה לפגוע בשמו הטוב של התובע ולגלגל אותו בזפת ונוצות בכיכר העיר.
4. על אף שהתובע פנה מספר פעמים אל הנתבע בבקשה להסרת הפרסומים המשמיצים, הרי שהאחרון עומד במריו להסירם ומנסה להסתתר מאחורי טענות שווא שונות שאין בהן ממש. לאחר שכלו כל הקיצין ומשלא נותרה לתובע כל ברירה אחרת, מוגשת תביעה זו על מנת להגן על שמו הטוב של התובע.

פרק ב': רקע עובדתי

תת פרק ב'1: הצדדים להליך

5. **התובע:** הינו אלוף במילואים ואיש עסקים, אשר מעורב כיום בפרויקט חקלאי במדינת דרום סודאן.

הנתבע: מגדיר עצמו באתר האינטרנט שלו "כעיתונאי ויוצר סרטים עצמאיים" וכתביו התפרסמו בעבר בין היתר, בעיתון "הארץ".

תת פרק ב'2: הפרסומים נשוא התביעה

פרסום כתבה מכפישה באתר "האינתיפאדה האלקטרונית"

6. ביום 3.1.17, פרסם הנתבע באתר האינטרנט בעל התפוצה הרבה "The Electronic Intifada" (להלן: "האינתיפאדה האלקטרונית"), כתבה באנגלית אשר כוללת לכאורה את הרשימה השנתית של "מנהיגי הכנופיות הישראלים" אשר מנהלים את מלחמתה של ישראל נגד האפריקאים (להלן: "הכתבה המכפישה"). או בלשון הכתבה:

"Ringleaders in Israel's war on Africans"

ובתרגום חופשי לעברית: "מנהיגי כנופיות במלחמתה של ישראל באפריקאים"

במסגרת הכתבה המכפישה, התובע נכלל ע"י הנתבע ברשימה מפוקפקת זו.

עותק מהכתבה המכפישה מצורף לתביעה ומסומן כנספח [1].

7. מעיון בכתבה המכפישה עולה, כי הנתבע נהג לערוך רשימה שכזו החל משנת 2012. כמו כן, התובע גילה לתדהמתו כי הוא ותמונתו מופיעים במקום התשיעי של אותה הרשימה המפוקפקת, וזאת ללא כל בסיס, ומבלי שהנתבע אף פנה לקבלת תגובתו של התובע בטרם פרסום הכתבה המכפישה או לאחריו.

8. בכתבה המכפישה מופיעה גם השאלה הרטורית הבאה, אשר נועדה לבזות את התובע:

"Is it inherently racist of Ziv to want to profit from whitewashing a criminal despot like Kiir? Or did Ziv only take advantage of a global white supremacist system where Black lives matter so little that their mass rapes and castrations can be covered up, guilt free?"

Either way, Ziv's conduct was deplorable".

בתרגום חופשי לעברית:

"האם זה גזעני באופן אינהרנטי מצדו של זיו לנסות ולהרוויח מהלבנת עריץ פושע כמו קיר? או שזיו רק ניצל את המערכת העולמית של עליונות (הגזע) הלבן היכן שחיים שחורים שווים כה מעט שהאונס ההמוני והסירוס שלהם יוכל להיות מטויח, ללא אשמה?"

בכל מקרה, התנהלותו של זיו היא נתעבת".

9. לא יכולה להיות מחלוקת כי הציטוט חסר הבסיס לעיל מהווה לשון הרע, והוא נועד לבזות את התובע ברבים. כך או אחרת, מדובר בהאשמה חמורה בגזענות ובהלבנת פשעי מלחמה נתעבים.
10. בהחלט היה ניתן לצפות מהנתבע שמגדיר עצמו "כעיתונאי עצמאי", לערוך בדיקה של הטענות שבציטוט בטרם הפרסום, לא כל שכן לאפשר לתובע להגיב לדברים החמורים בטרם פרסומים, ולמצער זמן קצר לאחר מכן. ברם, הנתבע לא עשה כן.
11. כוונתו החד משמעית של הנתבע לפגוע בשמו הטוב של התובע באמצעות הפרסום אינה יכולה להיות במחלוקת, לאור השימוש בכינוי "Ringleader", אותו מגדיר מילון מורפיקס כ"**ראש כנופיה**".
12. לאור משמעות הכינוי והאשמות השווא החמורות וחסרות הבסיס שבהן האשים הנתבע את התובע, לא יכולה להיות מחלוקת כי הנתבע התכוון לפגוע בשמו הטוב של התובע.
13. אם לא די באמור כדי להצביע על כוונתו החד משמעית של הנתבע לפגוע בשמו הטוב של התובע באמצעות הפרסום, הרי שפרסומיו המשמיצים הנוספים של התובע בחשבונו ברשת החברתית Twitter, לא הותירו כל מקום לספק.
14. יצוין, כי "מנהיגי הכנופיות" הנוספים הנזכרים בכתבה המכפישה הינם:
- 14.1 פרופ' משה כספי.
 - 14.2 הרב אליהו אסולין.
 - 14.3 מר דניס ברשיבץ.
 - 14.4 גונדר משנה, בתפקידו ככבוד אב בית של בית הדין המשמעתי של שירותי בתי הסוהר, טל שוורץ.
 - 14.5 עו"ד ציון אמיר.
 - 14.6 מפכ"ל המשטרה, רב ניצב רוני אלשיך.
 - 14.7 ח"כ דוד אמסלם.
 - 14.8 השר אריה דרעי.
 - 14.9 ראש הממשלה בנימין נתניהו.

פרסומים מכפישים נוספים וחמורים ביותר ברשת החברתית Twitter

15. ביום 3.1.17, פרסם הנתבע בדף חשבון ה-Twitter שלו, אשר לו 21,000 עוקבים קבועים (להלן: "**דף החשבון**") את תמונת התובע עם הפניה לכתבה המכפישה (להלן: "**הפרסום השני**") בציינו: "**The #9 racist ringleader in Israel's war on non-Jewish African refugees was... war crimes whitewasher Israel Ziv**"

ובתרגום חופשי לעברית:

"9 (***) במקום התשיעי***) מנהיג כנופיה גזען במלחמתה של ישראל בפליטים האפריקאים הלא יהודים היה... מלבין פשעי המלחמה ישראל זיו".

עותק מהפרסום השני, מצורף לכתב התביעה ומסומן כנספח [2].

16. כאילו לא היה די בכתבה המכפישה, כעת לא רק שהתובע הוצג כגזען וכמנהיג כנופיה, אלא גם "כמלבין פשעי מלחמה". היכולה להיות פגיעה גדולה מכך בשמו הטוב של אדם?

17. בנוסף באותו היום, 3.1.17, פרסם התובע פרסום נוסף (להלן: "הפרסום השלישי") עם הפניה אל הכתבה המכפישה בדף החשבון, בציינו:

"#6 racist ringleader in Israel's war on non-Jewish refugees was... lynch mob defending judge Tal Schwartz!"

ובתרגום חופשי לעברית:

"#6 (***) במקום השישי***) מנהיג כנופיה גזען במלחמתה של ישראל בפליטים האפריקאים הלא יהודים היה... מגן לינץ' האספסוף השופט טל שוורץ".

כאמור, הפרסום הכיל קישור המפנה לכתבה המכפישה, בה שמו של התובע נכלל גם הוא ברשימה המפוקפקת.

עותק מהפרסום השלישי מצורף לכתב התביעה ומסומן כנספח [3].

18. אמנם הכותרת התייחסה אל גונדר משנה, כבוד אב בית הדין, בבית הדין המשמעתי של שירות בתי הסוהר, אך כל מי שלחץ על הקישור נחשף גם ללשון הרע שפרסם הנתבע כלפי התובע. בשולי הדברים ואין הדבר שולי כלל ועיקר, יוער כי אמנם כבכל מדינה דמוקרטית מותר לבקר את פסיקות בתי המשפט ובתי הדין הנכבדים, אך בוודאי שלא בדרך של השתלחות חסרת רסן במי שמכהן בתפקיד שיפוטי.

19. בהמשך אותו היום, 3.1.17, פרסם הנתבע בדף החשבון פרסום נוסף (להלן: "הפרסום הרביעי") ובו תמונת התובע ומספר דמויות נוספות עם הפניה אל הכתבה המכפישה, תחת הכותרת:

"5th annual * 2016 edition; Top 10 Racist Ringleaders; of Israel's War on Africans".

ובתרגום חופשי לעברית:

"המהדורה החמישית השנתית * מהדורת 2016; עשרת מנהיגי הכנופיות הגזעניים ביותר; המנהלים את מלחמתה של ישראל באפריקאים".

כאשר הנתבע ציין בגוף הפרסום:

"My latest for @intifada : 5th annual top 10 list of racist ringleaders in Israel's war on non-Jewish African refugees".

ובתרגום חופשי לעברית:

"האחרון שלי עבור @אינתיפאדה: המהדורה החמישית השנתית של רשימת עשרת מנהיגי הכנופיות הגזעניים ביותר המנהלים את מלחמתה של ישראל בפליטים אפריקאים לא יהודים".

ברשימה מפוקפקת זו, כלל הנתבע את התובע.

עותק מהפרסום הרביעי מצורף לכתב התביעה ומסומן **כנספח [4]**.

20. הנה כי כן, בעוד שבכתבה המכפישה ההאשמה בגזענות נרמזה (בצורה בוטה) לצד ההאשמה בהנהגת כנופיה ובניהול מלחמתה של ישראל באפריקאים, כעת הנתבע לא רק שכינה את התובע, לעיני 21,000 עוקביו הקבועים, כמנהיג כנופיה, אלא כמו בפרסומים הנוספים בדף החשבון, אף כינה את התובע **"גזען"** והאשים אותו בניהול מלחמתה של ישראל בפליטים אפריקאים שאינם יהודים.

21. ביום 4.1.17, פרסם הנתבע פרסום נוסף בדף החשבון עם הפניה לכתבה המכפישה ועם תמונת התובע אותה פרסם במסגרת הפרסום הרביעי (להלן: **"הפרסום החמישי"**), תוך חזרה על הכותרת:

"5th annual * 2016 edition; Top 10 Racist Ringleaders; of Israel's War on Africans".

ובתרגום חופשי לעברית:

"המהדורה החמישית השנתית * מהדורת 2016; עשרת מנהיגי הכנופיות הגזעניים ביותר; המנהלים את מלחמתה של ישראל באפריקאים".

בגוף הפרסום ציין הנתבע:

"I mentioned this measure in my new article listing the top 10 racist ringleaders in Israel's war on African refugees".

ובתרגום חופשי לעברית:

"הזכרתי את המדד הזה במאמר החדש שלי אשר מציין את עשרת מנהיגי הכנופיות הגזעניים ביותר המנהלים את מלחמתה של ישראל בפליטים אפריקאים".

כאמור, לא רק שהפרסום כלל את תמונתו של התובע, אלא גם הכיל קישור המפנה לכתבה המכפישה, במסגרתה נכלל התובע ברשימה המפוקפקת.

עותק מהפרסום החמישי מצורף לכתב התביעה ומסומן **כנספח [5]**.

22. יובהר, הגם שהנתבע השתמש באותה התמונה (של חברי הרשימה המפוקפקת) בה השתמש בפרסום הרביעי, הרי שמדובר בפרסום נוסף ונפרד, הן לאור כך שהוא מופיע בדף החשבון בו מופיע במקום אחר הפרסום השני, והן לאור כך שהנתבע הוסיף סיפא שונה בגוף הפרסום.

23. באותו היום, 4.1.17, פרסם הנתבע פרסום נוסף בדף החשבון עם הפניה לכתבה המכפישה (להלן: **"הפרסום השישי"**) בציינו:

"Been waiting for a piece in English about the black man recently lynched & black babies mutilated in Israel? Here:"

ובתרגום חופשי לעברית:

"ממתניים לכתבה באנגלית על האיש השחור שבוצע בו לינץ' לאחרונה ועל התינוקות השחורים שהוטל בהם מום בישראל? הנה:"

כאמור, הפרסום הכיל קישור המפנה לכתבה המכפישה בה שמו של התובע נכלל ברשימה המפוקפקת.

עותק מהפרסום השישי, מצורף לכתב התביעה ומסומן כנספח [6].

24. כמו כן, ביום 4.1.17, פרסם הנתבע פרסום נוסף עם הפניה לכתבה המכפישה לצד התמונה אותה צירף לפרסום השני (להלן: "הפרסום השביעי"), תוך חזרה על הכותרת:

"5th annual * 2016 edition; Top 10 Racist Ringleaders; of Israel's War on Africans".

ובתרגום חופשי לעברית:

"המהדורה החמישית השנתית * מהדורת 2016; עשרת מנהיגי הכנופיות הגזעניים ביותר; המנהלים את מלחמתה של ישראל באפריקאים".

כאשר בגוף הפרסום ציין הנתבע (הפעם בעברית):

"אילו ישראלים הובילו את מלחמתה של המדינה בפליטים האפריקאים בשנה שחלפה? דיוויד שין מסכם את 2016 באינתיפאדה האלקטרונית:"

כאמור, לא רק שהפרסום כלל את תמונתו של התובע, אלא גם הכיל קישור המפנה לכתבה המכפישה, במסגרתה נכלל התובע ברשימה המפוקפקת.

עותק מהפרסום השביעי מצורף לכתב התביעה ומסומן כנספח [7].

25. הנה כי כן, פרסומיו המכפישים של הנתבע לא נודעו רק לקהל זר, אלא גם לתושבי מדינת ישראל. כמו כן, הנתבע מנסה לעטות על פרסומיו המכפישים כסות של דיווח עיתונאי מקצועי.

26. ביום 5.1.17, פרסם הנתבע בדף החשבון פרסום נוסף עם הפניה לכתבה המכפישה בלוי התמונה שצורפה לפרסום הרביעי (להלן: "הפרסום השמיני"), תוך חזרה על הכותרת:

"5th annual * 2016 edition; Top 10 Racist Ringleaders; of Israel's War on Africans".

ובתרגום חופשי לעברית:

"המהדורה החמישית השנתית * מהדורת 2016; עשרת מנהיגי הכנופיות הגזעניים ביותר; המנהלים את מלחמתה של ישראל באפריקאים".

בגוף הפרסום ציין הנתבע את הציטוט הבא (בעברית):

"גזעני-על:

משה כספי

ישראל זיו

אליהו אסולין

דניס ברשיבץ

טל שורץ

ציון אמיר

רוני אלשיך

דוד אמסלם

אריה דרעי

בנימין נתניהו". (ההדגשות אינן במקור – הח"מ).

עותק מהפרסום השמיני מצורף לכתב התביעה ומסומן **כנספח [8]**.

27. כאילו לא היה די בפרסום הכתבה המכפישה ובפרסומים המכפישים הקודמים, כעת על מנת לפגוע בגיעה נוספת בשמו הטוב של התובע, בחר הנתבע לכנותו גם: **"גזען על"**.

28. באותו היום, 5.1.17, פרסם הנתבע בדף החשבון פרסום נוסף עם הפניה לכתבה המכפישה (להלן: **"הפרסום התשיעי"**), בציינו:

"Since then, Israel's ethnically-cleansed a third of the African refugees & aims to finish the job. My latest update:"

ובתרגום חופשי לעברית:

"מאז אותה העת, ישראל ערכה טיהור אתני של שליש מהפליטים אפריקאים ובכוונתה לסיים את העבודה. העדכון האחרון שלי:"

כאמור, הפרסום הכיל הפניה לכתבה המכפישה, במסגרתה נכלל התובע ברשימה המפוקפקת.

עותק מהפרסום התשיעי מצורף לכתב התביעה ומסומן **כנספח [9]**.

29. בציון האמור בפרסום השמיני, הנתבע אף ניסה לייחס לתובע באמצעות הכותרת חלק "בטיהור אתני" של הפליטים האפריקאים בישראל, במטרה "לסיים את העבודה". אין צורך להכביר במילים, על הדברים החמורים שנרמזים מכך.

30. ביום 13.1.17, פרסם הנתבע בדף החשבון פרסום נוסף עם הפניה לכתבה המכפישה (להלן: **"הפרסום העשירי"**) בציינו:

"If you want to read a real top 10 list – with receipts – of the biggest racists of 2016, check out my recent piece:"

ובתרגום חופשי לעברית:

"אם תרצו לקרוא רשימה אמיתית של עשרת המקומות הראשונים – עם קבלות – של עשרת הגזענים הגדולים ביותר של 2016, עיינו בכתבה האחרונה שלי:"

כאמור, הפרסום הכיל הפניה לכתבה המכפישה, במסגרתה נכלל התובע ברשימה המפוקפקת.

עותק מהפרסום העשירי מצורף לכתב התביעה ומסומן **כנספח [10]**.

31. כאמור, כל אחד מהפרסומים שהוצגו לעיל מפנה לכתבה המכפישה. יובהר, כי בדף החשבון קיימות הפניות נוספות רבות של הנתבע אל הכתבה המכפישה, אשר התובע היה יכול לתבוע את

הנתבע בגין כל אחת מהן, אך משיקולי אגרה התובע מבסס את תביעתו על הכתבה המכפישה ותשעת הפרסומים המכפישים שהוצגו לעיל (להלן: "הפרסומים המכפישים הנוספים").

הפצת הפרסומים ע"י אחרים בידיעת המבקש

32. כאמור, לאתר "האינטיפאדה האלקטרונית" תפוצה רבה. כמו כן, כפי שצוין לעיל, לדף החשבון של הנתבע יש כ- 21,000 עוקבים קבועים. מכאן, שהיקף החשיפה לכתבה המכפישה ולפרסומים המכפישים שהוצגו לעיל רחב עד מאוד.

33. כפי שיוצג להלן, הכתבה המכפישה הופצה ע"י משתמשים נוספים העוקבים אחר דף החשבון של הנתבע. לאור פסק דין שניתן לאחרונה ע"י בית המשפט הנכבד בתא (ת"א) 19430-03-14 **נידיילי תקשורת בע"מ נ' יואל שאול**,³³ הרי שהתרופה למי שנפגע משיתופים של פרסומים משמיצים ברשתות החברתיות, היא בחזרה למפרסם המקורי, או כדבריו של בית המשפט הנכבד:

"ישאל השואל, ומה יעשה אותו נפגע, אשר פורסמה לשון הרע כנגדו והנה היא מופצת לכל עבר על ידי משתמשים שונים רק בשל העובדה שסימנו לייק.

התשובה לכך היא בנקיטת פעולה כנגד המפרסם הראשון, הוא המעוול והגשת תובענה כנגדו בשל לשון הרע (או במקרים המתאימים אף קובלנה פלילית).

הנפגע יוכל לפעול להסרת הפרסום הפוגעני (שעם הסרתו של הפרסום הראשון, כאמור לעיל, כלל הפרסומים שנבעו ממנו נמחקים מהרשת החברתית פייסבוק).

הנפגע יוכל לעשות זאת בין באמצעות פנייה לפייסבוק להסרת הפרסום הפוגעני ובין באמצעות פנייה לבית המשפט."

34. יובהר, כי במקרה דנן, השיתופים הופיעו בדף החשבון של הנתבע, כך שהוא היה מודע לכל שיתוף שנעשה דרך דף החשבון שלו (באמצעות כפתור ה-"Retweet"). כאן המקום לציין שלא רק שהנתבע לא הסיר את הפרסום המשמיץ המקורי, אלא שהוא אף הותיר את השיתופים בחלון הראווה של דף החשבון שלו, וברי שלמצער היה עליו להסיר את השיתופים כאמור, כבעל השליטה בדף החשבון.

35. על אף שלתובע זכות לתבוע את הנתבע בגין כל שיתוף כאמור, משיקולי אגרה הוא מעמיד את תביעתו רק על חלק מהפרסומים הישירים של הנתבע. להלן יובאו מספר דוגמאות לשיתופים כאמור, **כולן מדף החשבון של הנתבע**, זאת אך ורק על מנת להציג בפני בית המשפט הנכבד פרומיל מהתפוצה הרחבה לה זכתה לשון הרע שהפיץ הנתבע אודות התובע.

36. ביום 3.1.17, הופצה הכתבה המכפישה לפחות עוד 22 פעמים נוספות ע"י משתמשים שונים, דבר ההפצה צוין בדף החשבון של הנתבע.

עותק מההפצות הנוספות מיום 3.1.17, כפי שהופיעו בדף החשבון של הנתבע מצורף ומסומן **כנספח [11]**.

37. ביום 4.1.17, הופצה הכתבה המכפישה לפחות עוד 19 פעמים נוספות ע"י משתמשים שונים, דבר ההפצה צוין בדף החשבון של הנתבע.

עותק מההפצות הנוספות מיום 4.1.17, כפי שהופיעו בדף החשבון של הנתבע מצורף ומסומן **כנספח [12]**.

38. ביום 5.1.17, הופצה הכתבה המכפישה לפחות עוד פעמיים נוספות ע"י משתמשים שונים, דבר ההפצה צוין בדף החשבון של הנתבע. כמו כן, הכתבה המכפישה הופצה פעם נוספת ע"י משתמשת העונה לשם סיגל אביבי, ודבר ההפצה צוין בחשבון ה-Facebook של הנתבע.

עותק מההפצות הנוספות מיום 5.1.17, כפי שהופיעו בדף החשבון ובדף חשבון הפייסבוק של הנתבע מצורף ומסומן **כנספח [13]**.

39. ביום 6.1.17, הופצה הכתבה המכפישה לפחות עוד שלוש פעמים נוספות ע"י משתמשים שונים, דבר ההפצה צוין בדף החשבון של הנתבע.

עותק מההפצות הנוספות מיום 6.1.17, כפי שהופיעו בדף החשבון של הנתבע מצורף ומסומן **כנספח [14]**.

40. ביום 7.1.17, הופצה הכתבה המכפישה לפחות עוד פעם נוספת ע"י משתמש בשם #J20, דבר ההפצה צוין בדף החשבון של הנתבע.

עותק מההפצה הנוספת מיום 7.1.17, כפי שהופיעה בדף החשבון של הנתבע מצורף ומסומן **כנספח [15]**.

41. יובהר, הדוגמאות לעיל הובאו כדי להראות את תפוצתו הרחבה של אתר דף חשבון הנתבע. עם זאת, הפרסומים המכפישים והכתבה המכפישה נחשפו גם למשתמשים שבחרו שלא להפיץ אותם הלאה. כמו כן, יש לציין שגם למשתמשים שהפיצו את הכתבה המכפישה בהפצות נוספות, ישנם עוקבים שייתכן והפיצו את הכתבה המכפישה הלאה.

42. בנוסף, יוער כי הפרסומים המכפישים שפרסם הנתבע בדף החשבון זכו גם לתגובות, וביניהן לחיצות על כפתור "הלב" אשר מהווה מעין חלופה ברשת Twitter לכפתור ה-Like ברשת Facebook.

43. לכל האמור יש להוסיף את תפוצתו הרחבה של אתר האינתיפאדה האלקטרונית, בו פורסמה הכתבה המכפישה.

הנתבע התעלם מפניות התובע וסירב להסיר את הפרסומים המכפישים

44. כאמור לעיל, בטרם ואף לאחר פרסום הכתבה המכפישה, לא טרח הנתבע "עיתונאי עצמאי" לשיטתו, לפנות את התובע לצורך קבלת התייחסותו לאמור בה ולמותר לציין שגם לא עשה כן ביחס לפרסומים המכפישים הנוספים.

45. ביום 11.1.17, פנה התובע באמצעות באי כוחו אל הנתבע בדרישה, בין היתר, להסרת הכתבה המכפישה והפרסומים המכפישים הנוספים, בטרם נקיטת הליכים.

עותק מפניית התובע מיום 11.1.17, מצורף לכתב התביעה ומסומן **כנספח [15]**.

46. הנתבע, אשר עמד במריו, לא רק שלא הסיר את הכתבה המכפישה והפרסומים המכפישים, אלא אף טרח לפרסם ביום 13.1.17 את הפרסום העשירי כאמור.

47. ביום 14.1.17, השיב הנתבע לתובע, וטען בהיתממות כי הוא עיתונאי אך אינו "המפרסם", ועל כן ככל שהנתבע מעוניין, הוא יכול לפנות לאתר האינתיפאדה האלקטרונית (שנמצא בארה"ב).

עותק מתגובתו של הנתבע מיום 14.1.17, מצורף לכתב התביעה ומסומן **כנספח [16]**.

48. יובהר מכתבו של הנתבע מיום 14.1.17, מהווה הודאת בעל דין כי הפרסומים שפרסם מהווים לשון הרע, וכל טענתו הייתה כי הוא אינו נחשב "למפרסם". כמו כן, הנתבע גם לא חלק על הכוונה שעמדה מאחורי פרסומי לשון הרע מטעמו.

49. ביום 15.1.17, השיב התובע באמצעות בא כוחו לנתבע, תוך הפניית תשומת ליבו לכך שבהתאם לדין ולפסיקה הנתבע נחשב "למפרסם", וכך כי לעיתונאים קיימת גם אחריות אישית לפרסומי לשון הרע. במסגרת תשובתו, דרש התובע, בין היתר, את הסרת הכתבה המכפישה והפרסומים המכפישים הנוספים בשנית ובטרם נקיטה בהליכים.

עותק מתגובתו של התובע מיום 15.1.17, מצורף לכתב התביעה ומסומן כנספח [17].

50. לאור כך שמכתבו של התובע מיום 15.1.17, לא זכה לכל מענה, בניסיון נוסף לייתר את הגשת התביעה דין ולחסוך מזמנו היקר של בית המשפט הנכבד, פנה התובע אל הנתבע פעם נוספת בהתראה טרם נקיטת הליכים, ביום 6.2.17.

עותק ממכתבו של התובע מיום 6.2.17 (ללא נספחים), מצורף לכתב התביעה ומסומן כנספח [18].

51. עד למועד כתיבת שורות אלו, לא זכה מכתבו האחרון של התובע למענה. למותר לציין, כי הכתבה המכפישה והפרסומים המכפישים הנוספים לא הוסרו.

52. בהתאם למפורט לעיל, הרי שהתובע גילה סבלנות רבה כלפי התנהלותו הנפסדת של הנתבע, אשר שם לו למטרה לפגוע בשמו הטוב של התובע. לאור כך שלא נותרה לתובע כל ברירה אחרת, על מנת להגן על שמו הטוב, באה תביעה זו לעולם.

פרק ג': הטענות המשפטיות

תת פרק ג'1: פרסומי של הנתבע מהווים לשון הרע

53. סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") מגדיר פרסום באופן הבא:

"(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע."

54. בהתאם לאמור, הרי שהן הכתבה המכפישה והן הפרסומים המכפישים הנוספים הינם "פרסום" בהתאם לחוק איסור לשון הרע.

55. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר "לשון הרע" באופן הבא:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;

בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד;

56. לא יכולה להיות מחלוקת, כי האשמות התובע בהיותו "גזען על", "מנהיג כנופיה" ו-"אחד מעשרת גזעני העל לשנת 2016", כמו גם האשמתו בהלבנת פשעי מלחמה, בניהול מלחמתה של ישראל נגד האפריקאים (מלחמה שלא קיימת), בשיתוף פעולה עם טיהור אתני, לצד כינויו בכינויים כגון: "גזען", "גזען על", ו-"מנהיג כנופיה", כפי שהוצג לעיל, מהווים לשון הרע.
57. לעניין זה, יפיע הדברים בספרם של המלומדים **גנאים, קרמניצר ושנור, "לשון הרע-הדין המצוי והרצוי"**, המכון למחקרי חקיקה ולמשפט השוואתי ע"ש הרי ומיכל סאקר, (2005), בעמ' 79-80:

"הפרט הינו סובייקט חברתי בעל תכונות מוסריות. ההערכה החברתית משמעה, אפוא, הערכה של תכונות, כגון הגינות, יושר, רדיפת צדק או עשייתו, חברות, אזרחות טובה, פטריוטיות וכדומה. מכאן שהפרסום הפגע בניקיון הכפיים או בדמותו האזרחית של הפרט, למשל תיאורו כ"איוב העם", "בוגד", "גזען", "רמאי", "נוכל", "כפוי טובה", "עושה עוול", וכדומה או ייחוס לו ביצוע של עבירה פלילית או התנהגות לא מוסרית מהווה פגיעה בכבוד. פרסום המטיל דופי בטוהר המידות או בדמות המוסרית של הפרט מהווה פגיעה בכבוד כערך חברתי מוגן."

58. כאמור, במקרה דנן, הנתבע השתלח באופן נטול רסן בתובע, תוך האשמתו בהאשמות חמורות וכינויי גנאי חריפים המייחסים דופי רב לאישיותו. בתא (עפ"י) 5197-06-08 **שמואל בר תור נ' דב הירש**, 29, נפסק:

"לשיטתי, לא יכולה להיות כל מחלוקת כי **ייחוס מעשה שחיתות בכלל, שקר, שחיתות פוליטית של המשפחה בשלמותה הבאה לידי ביטוי בצורות שונות, רמזים בדבר עבריינות, מחלות פסיכיאטריות כאלה ואחרות, ועד לשימוש במטפורה של "שרצים נכים וחיות אחרות"**, כל אלה נופלים תחת ההגדרה של לשון הרע, וכך אני קובעת [ראו והשוו: ע"א 20832-06-11 **לנקרי נ' קדוש** (פורסם בנבו) (6.1.12); ע"א 44799-10-10 **הלפרין נ' איצקוביץ** (פורסם בנבו) (17.2.12) ורע"א 2291/12 **הלפרין נ' איצקוביץ** (פורסם בנבו) (25.6.12); ת"א 5201/08 **אבישי נ' עירית כפר סבא** (פורסם בנבו) (30.3.11); ת"א 34914-03-10 **ברזני נ' שמעון** (פורסם בנבו) (30.12.12)]." (ההדגשות אינן במקור – הח"מ).

59. כמו כן, לא יכולה להיות מחלוקת כי במקרה דנן, הדברים שייחס הנתבע לתובע נועדו לשם השפלתו בעיני הבריות, לעשותו מטרה לשנאה, לבזו וללעג מצדו (הן בישראל והן בעולם), ולפיכך הכתבה המכפישה והפרסומים המכפישים הנוספים מהווים לשון הרע.

60. כידוע, המבחן לבחינת היותו של פרסום, לשון הרע, הינו מבחן אובייקטיבי. בהתאם התובע יטען כי במקרה דנן, המשמעות הנובעת מפרסומיו של הנתבע העומדים בסיס התביעה, כפי שהיה רואה אותה אדם סביר הינה ברורה וחד משמעית. כל אדם סביר, היא מייחס לדברים שפורסמו עיי הנתבע משמעות שלילית ביותר, שלא לומר גנאי ובוז.

61. הדבר חמור שבעתיים, נוכח העובדה שהנתבע מציג עצמו "כעיתונאי עצמאי" ובכך נוסך לפרסומיו המשמיצים נופך אובייקטיבי של ביסוס עובדתי (הגם שאין כך הדבר). כאמור, יש לצפות מעיתונאי שיבדוק היטב את העובדות בטרם הדיווח ויאפשר למושא סיקורו זכות תגובה (במקרה דנן, מדובר בהשתלחות גרידא, ולא ניתנה כל זכות תגובה).

62. התובע יטען, כי בין היתר, לאור בוטות הפרסומים המכפישים, לאור הכוונה הברורה העולה מהם, ולאור כך שהנתבע לא פנה אל התובע לקבלת תגובתו בטרם פרסומם, הרי שלנתבע לא עומדות ההגנות לפי חוק לשון הרע.

תת פרק ג'2: התובע זכאי לכפל הפיצוי הסטטוטורי בגין כל אחד מהפרסומים נשוא התביעה

63. הכתבה המכפישת, כמו גם הפרסומים המכפישים הנוספים, מהווים פרסומים נפרדים, אשר גרמו לתובע לנזקים רבים. עם זאת, לצרכי תביעה זו, בחר התובע לתבוע פיצויים סטטוטוריים ללא הוכחת נזק.

64. סעיפים 7א(ב)-ג) לחוק איסור לשון הרע קובעים:

"(ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.

(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק."

65. בהצמדה למדד ספטמבר 1998, הרי שהפיצוי הסטטוטורי שבחוק איסור לשון הרע, עומד על סך של 70,237 ש"ח. מאחר שבמקרה דנן הנתבע פרסם את לשון הרע בכוונה לפגוע, הרי שעליו לשלם לתובע את כפל הפיצוי הסטטוטורי בסך של 140,474 ש"ח **בגין כל פרסום**, ומאחר שבבסיס התביעה דנן עומדים עשרה פרסומים, הרי שעל הנתבע לשלם לתובע סך של 1,404,740 ש"ח. משיקולי אגרה, מעמיד התובע את סעד זה על סך 750,000 ש"ח בלבד.

66. בעא 802/87 **עקיבא נוף נ' אורי אבנרי**, מה (2) 489, 493-494, נפסק לעניין תכליתם של פיצויים בתביעות לשון הרע:

"הפיצויים אשר אותם מוסמך בית-משפט לפסוק למי שנפגע מעוולת לשון הרע מגמתם כפולה: ראשית, ליתן סיפוק לנפגע, הן על-ידי שיוכל לדעת כי מכירים בכך שנעשתה כלפיו עוולה בכך שפגעו ללא הצדקה בשמו הטוב, והן על-ידי כך שסכום הפיצוי שישולם לו יוכל לשפר במשהו את מצבו ולקרבו במידת האפשר - עד כמה שסכף יכול לתרום לכך למצב שהיה נתון בו קודם התרחשות העוולה. **שנית - כפי שנאמר כבר בפסיקת בית-משפט זה - נועדו הפיצויים הנקבעים בגין עוולת לשון הרע גם כדי "שיחנכו את הקהל ויחדירו לתודעתו כי שמו הטוב של אדם, בין אם הוא איש פרטי, ובין אם איש ציבור, אינו הפקר, וכי יש ממש במה שנאמר בספר 'קוהלת': 'טוב שם משמן טוב'" (ע"א 30/72 [1], בעמ' 244), הוה אומר:**

פיצויים אשר יש בפסיקתם משום מגמה עונשית ומגמה מחנכת ומרתיעה כאחד..." (ההדגשות אינן במקור - הח"מ).

67. דברים אלו, יפים הם ביתר שאת למקרה דנן, בו בחר הנתבע להכפיש את שמו הטוב של התובע, באמצעות רשת האינטרנט ותוך מתן כסות של כיסוי עיתונאי לדברי הבלע שפרסם אודותיו.

במקרה דנן, ראוי לפסוק את מלוא הפיצוי המבוקש, תוך אמירה ברורה כי שמו של אדם אינו הפקר ורשת האינטרנט אינה מאורת פריצים או מערב פרוע בו איש הישר בעיניו יעשה.

פרק ד': סיכום

68. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה דנן, לרבות לאור האמור ברע"א 530/12 שמחה יעקובוביץ נ' יוסף (ג'ו) אדוארד זיאס.

69. בהתאם לכל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד:

69.1. לקבל את התביעה במלואה ולחייב את התובע במלוא סכום התביעה.

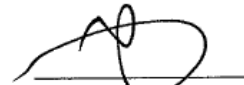
69.2. להורות לנתבע להסיר מרשת האינטרנט את כל הפרסומים העומדים בסיס תביעה זו וכל אזכור שלהם.

69.3. להורות לנתבע לפרסם הכחשה בהתאם לסעיף 9(א)(2) לחוק איסור לשון הרע.

69.4. להורות על כל סעד אחר שימצא לנכון, לרבות לחייב את הנתבע להתנצל בפני התובע על פרסום לשון הרע, ולפרסם את דבר ההתנצלות באתר האינטרנט שלו ובדף חשבון ה-Twitter שלו.

69.5. לחייב את הנתבע בהוצאות התובע ובשכר טרחת באי כוחו.

רם פרייס סיטון, עו"ד

משה כאהן, עו"ד

באי כוח התובע